

5. februar 2009

Nye veje i klima- og energipolitikken

Byggeerhvervets forslag til den fremtidige energispareindsats

På konferencen om energieffektivt byggeri på Christiansborg den 5. februar 2009 fremsatte de fire organisationer bag arrangementet en række forslag til ændringer i energispareindsatsen. Det skete på baggrund af den nyligt gennemførte evaluering af de hidtidige spareaktiviteter, som konkluderer, at der er et stort behov for at gentænke den hidtidige indsats. Nedenfor er de vigtigste forslag gengivet.

1. Prioritering af de forskellige indsatsområder

Der skal ske en overordnet prioritering af indsatsen inden for de forskellige forbrugsområder – baseret på energiformer og besparelspotentialer. Det er nødvendigt med en bedre prioritering af, på hvilke delmarkeder der skal sættes ind og med hvilke løsninger. Desuden bør der som foreslået i evalueringsrapporten indføres prioriteringsfaktorer for energibesparelser. Det vil være en helt afgørende forudsætning for fremdriften i den samlede energispareindsats, at der udvikles mere troværdige og operationelle definitioner og målebegreber for effekten af energibesparelser og – effektiviseringer.

Dokumentation, evalueringer, erfaringsopsamlinger, effektmålinger, konsekvensberegninger m.m. er både nyttige og nødvendige, når der er tale om en mangeårig, bekostelig, omfattende og delvis uforudsigelig omstilling af et så vitalt område som samfundets samlede energisystem.

2. Flerårigt program for energispareindsatsen

Byggeerhvervet anbefaler på linje med evalueringsrapporten, at der etableres et tiårigt program for energibesparelser. Det bør omfatte alle energiarter og alle de tre store energiforbrugssegmenter, husholdninger, erhverv og transport.

Et flerårigt program - som naturligvis skal være åbent for løbende revisioner i takt med at de underliggende forudsætninger ændrer sig - bør omfatte delmål for de enkelte sektorer med henblik på at kunne indkredse de relevante virkemidler. Dette vil skabe grundlag for et langt mere konkret og forpligtende engagement hos de mange involverede aktører. Et tiårigt program, som foreslået i evalueringsrapporten, vil passende kunne omfatte perioden 2010 – 2020, og dermed falde sammen med tidshorisonten i EU's energiplan.

3. Bedre koordinering af den samlede indsats

Der skal ske en bedre koordinering af de forskellige instansers indsats for at sikre den størst mulige CO₂-reduktion. Det hidtidige Koordinationsudvalg, som er placeret i Energistyrelsen under Klima- og Energiministeriet, skal – for at kunne leve op til sit navn - kunne arbejde på et bredere grundlag for at sikre en bedre kobling til de mange lovreguleringer under andre ministerier, som er bestemmende for energispareindsatsen.

4. Etablering af en energisparefond

For at sikre en optimal og koordineret adfærds- og markedspåvirkning bør der etableres en energisparefond, der arbejder efter de samme retningslinjer som Elsparefonden, men som omfatter alle energiarter, dvs. både el, olie, gas, biomasse og fjernvarme.

5. Flere aktører på banen

Når det drejer sig om en effektivisering af energianvendelsen hos de forskellige brugere – både private forbrugere, erhverv og offentlige – er der behov for, at alle relevante parter har lige muligheder for at medvirke, så alle kræfter involveres og sådan, at man i størst muligt omfang sætter ind på de områder, hvor man får den bedste effekt i forhold til investeringen.

Der bør gøres op med den lukkede og monopolagtige stilling, som energiselskaberne har fået på energispareområdet. Kunderne skal selv afgøre, hvem de vil have til at hjælpe sig med at energieffektivisere. Det er ikke det enkelte energiselskab, der skal afgøre, hvilke tiltag der skal støttes. Der er behov for landsdækkende regler, så alle kunder ved, hvad de kan få tilskud til og sådan, at alle virksomheder kan deltage. Ellers får samfundet ikke nok for den halve milliard, der bruges på området.

6. Revision af energimærkningsordningen

Som de absolut største bygningsejere har stat og kommuner særlige forudsætninger – og en særlig forpligtigelse til at gå forrest.

Energimærkning af kommunale bygninger koster hver eneste kommune et millionbeløb – uden at der nødvendigvis bliver investeret en eneste krone i energibesparelser. Kommunerne får alene et teoretisk overblik over bygningens beskaffenhed og bygningens teoretiske besparelsesmuligheder. Samtidig skal de samme bygninger mærkes igen efter 5 år uden hensyn til, om det reelt giver mening i den konkrete bygning.

Alle offentlige bygninger bør mærkes efter de nuværende regler til den aftalte frist (01.07.09). Men fremtidige energimærkninger af offentlige bygninger bør erstattes af et energitjek, der vurderer om anbefalede effektiviseringstiltag er gennemført, og om der er behov for nye tiltag.

Energimærkning af *private boliger* koster alt for meget i forhold til den effekt, som mærkningen afføder. Der er ingen nævneværdig forskel på energiforbrug/energibesparende tiltag i huse med og uden energimærkning.

Byggeerhvervet foreslår indførelse af trindelte mærkninger samt anvendelse af mærkning i forhold til bygningers faktiske forbrug og skønnede besparelsespotentialer.

Energimærkningen skal suppleres med et tilbud om gratis rådgivning på baggrund af energimærkningens forslag.

7. Aktivisering af byggeerhvervets kompetencer

Alle erfaringer og undersøgelser bekræfter, at byggeriets rådgivende og udførende virksomheder er den primære kilde til viden og rådgivning for bygningsejere. Derfor ser organisationerne det som en vigtig opgave, at der sker en fortsat opgradering af virksomhedernes evne til at yde tværfaglig rådgivning til deres kunder – og at energispareindsatsen tilrettelægges på en sådan måde, at bygningsejere frit kan vælge, hvor de efterspørger viden og rådgivning omkring energieffektivisering af bygninger.

8. Nødvendigt med økonomiske incitamerter

De hidtidige erfaringer viser, at det er nødvendigt med økonomiske incitamerter for at motivere til gennemførelsen af en række af de mest CO₂- og energisparende tiltag – særligt i den eksisterende bygningsbestand. I den sammenhæng er det vigtigt, at der sker en målbevidst erfaringsopsamling og evaluering af de anvendte støtteordninger for løbende at kunne forbedre disse.

9. Krav til nybyggeriet

For nybyggeriet vil det være muligt at fremrykke de planlagte skærpelser i Bygningsreglementet. Den udmeldte stramning af energirammen med 25 % i 2010 bør fastholdes, mens kravene i 2015 vil kunne skærpes til det niveau, der hidtil først har skullet være gældende fra 2020.

Flere kommuner har allerede i dag i lokalplaner formuleret krav om, at nybyggeri skal leve op til de skærpede krav. Dette skaber en nyttig innovation, som fremmer energieffektivt nybyggeri. Samtidig bør der i de enkelte byggerier åbnes muligheder for at tage hensyn til forsyningsform, teknologiudvikling m.m.

10. Krav ved reovering af eksisterende bygninger

For eksisterende bygninger bør der fortrinsvis stilles komponentkrav. Det betyder, at bygningsdele, der skal reoveres eller komponenter, der skal udskiftes, skal leve op til samme krav, som er gældende for tilsvarende bygningsdele og komponenter i nybyggeriet. Når fx vinduer udskiftes i gamle huse, skal de nye vinduer opfylde nutidige eller fremtidige energikrav – og når et tag udskiftes, skal tagløsningen leve op til samme krav som i nybyggeriet.

Supplerende kommentarer kan fås ved henvendelse til:

Direktør Michael H. Nielsen, Dansk Byggeri, tlf.: 72 16 00 00 (mobil 20 28 52 64)

Direktør Henrik Garver, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, tlf.: 35 25 37 37 (mobil 40 82 43 38)

Direktør Niels Jørgen Hansen, TEKNIQ, tlf.: 43 43 60 00 (mobil 40 74 43 60)

Direktør Christian Lerche, Danske Arkitektvirksomheder, tlf.: 32 83 05 00 (mobil 51 55 74 94)